

har truffet paa. Denne Landtange, der som sagt skiller Ringkøbing Fjord fra Havet, har den Mærkværdighed, der staaer i den nøjeste Forbindelse med Forslaget, at Udløbet fra Fjorden ikke sker, som man skulde tro, tværs igennem denne Tange, men er, saa utroligt det lyder, ikke mindre end $1\frac{1}{2}$ Mil Sønden for den sydligste Del af Fjorden. Dette uhyre lange bugtede Udløb er naturligvis i mange Henseender et særdeles mangelfuldt Udløb. Ikke blot Forholdene paa selve Klittangen, men ogsaa Forholdene paa den østre Side af Fjorden vare Genstand for hyppige Samtaler med Befolkningen, idet der var store Interesser knyttede dertil om end af forskellig Natur. Særlig paa den østre Side, hvor der ligger store Engstrækninger, og hvor det bekendte Skernaadelta er, til hvis Afvanding Staten har bidraget ganske betydeligt, var man i det hele taget for Afvandingens Skyld ked af, at dette lange og mere og mere tilsandende Udløb hindrede en fuldt ud tilstrækkelig Afvanding, medens man fra den vestre Side, fra Klitbeboernes Side, mere tog Hensyn til Fiskeriet, saa at de der mente, at det var bedre at faa et kortere og mere stærkt virkende Udløb end det, der var ad Naturens Vej. Disse Stemninger og Ønsker, der gjorde sig gældende gennem Aarene, resulterede endelig i, at Staten lod grave et nyt og langt nordligere Udløb, nemlig en halv Fjerdingvej Syd for den sydligste Gaard, Bjerregaard, der tillige er Navnet paa den By, der ligger der. Dette Udløb har imidlertid ikke virket tilstrækkelig tilfredsstillende, og der opstod derfor snart Ønske om at faa et endnu nordligere og for Fjorden stærkere virkende Udløb. Man ønskede det ved Skodbjerg, paa hvilket Sted jeg har staaet sammen med en Del ærede Rigsdagsmænd og tillige, om jeg husker ret, med to Ministre, nemlig den forhenværende Minister for offentlige Arbejder, C. Hage, og vistnok ogsaa med den nuværende højtærede Konseilspræsident, og man paaviste os det Sted, hvor Gennemgravningen skulde være. Der blev saa gjort Alvor af Sagen, og der fremkom et Forslag om en saadan Gennemgravning. Men det mødte meget stærk Modstand fra de sydlige Sognes Side og ganske særlig fra Engejernens Side i Skernaadeltaet, idet

dette Udløb vilde komme til at ligge lige udfor Fjordens mest vandgivende Tilløb, nemlig Skernaa, saa at de frygtede for, at naar der blev lagt et saadant Udløb lige udfor deres Enge, vilde det under en Stormflod give Anledning til en stærk Indstrømning af Vand fra Havet, der igen vilde bevirke betydelige Saltvandsoversvømmelser, der vilde ødelægge deres Enge. Imidlertid fortsattes Bestræbelserne for at faa en saadan Gennemgravning i Stand, og i Aar foreligger der nu en Bevilling til et saadant nyt Udløb, dog ikke paa det Sted, som oprindeligt har været paatænkt, ved Skodbjerg, men endnu en stor Del nordligere, nemlig ved „Hvide Sande“. Der er det mærkelige Forhold fremkommet, at den Del af Lodsjerne Syd og Øst for Ringkøbing, der tidligere rejste den stærkeste Modstand mod en Gennemgravning af Klitten ved Skodbjerg, nu i Aar, da Forslaget lyder paa en Gennemskæring ved „Hvide Sande“, rejser en lige saa stærk Modstand mod denne. De vende hele Forholdet om og ønske nu Gennemgravning ved Skodbjerg. Denne lidt mærkelige Stilling finder imidlertid ret naturligt sin Forklaring i, at de sige: „Af to Onder vælge vi det mindste“, og der er det jo ganske sikkert, at hvis disse Modstandere af en nordlig Gennemgravning overhovedet have Ret i at befrygte en Gennemgravning ved Skodbjerg, fordobler Frygten sig, naar Gennemgravningen skal finde Sted der, hvor Finansloven bestemmer det. — Der er altsaa i det hele en stærk Modstand mod dette Forslag fra den paagældende Egn, særlig fra alle Englodsejere. Jeg skal ikke her indlade mig paa at tage Parti i denne Sag med Hensyn til det mere eller mindre skadelige i disse Gennemgravninger, det er ikke min Agt. Den Sum, nemlig 120,000 Kr., som findes opført her, er efter min Mening ikke i og for sig nogen Klatskilling, men paa den anden Side er det heller ikke en Sum, der kan vække overvældende finansielle Betænkeligheder, selv om man maa være fuldt belavet paa, at det er en begyndende Bevilling, der vil finde sin Fortsættelse ad Aare. Det turde nemlig være givet, at en Gennemgravning af Klitten i løst Sand aldrig vil kunne staa, uden at den maa sikres senere ved kostbare Sikringsmidler